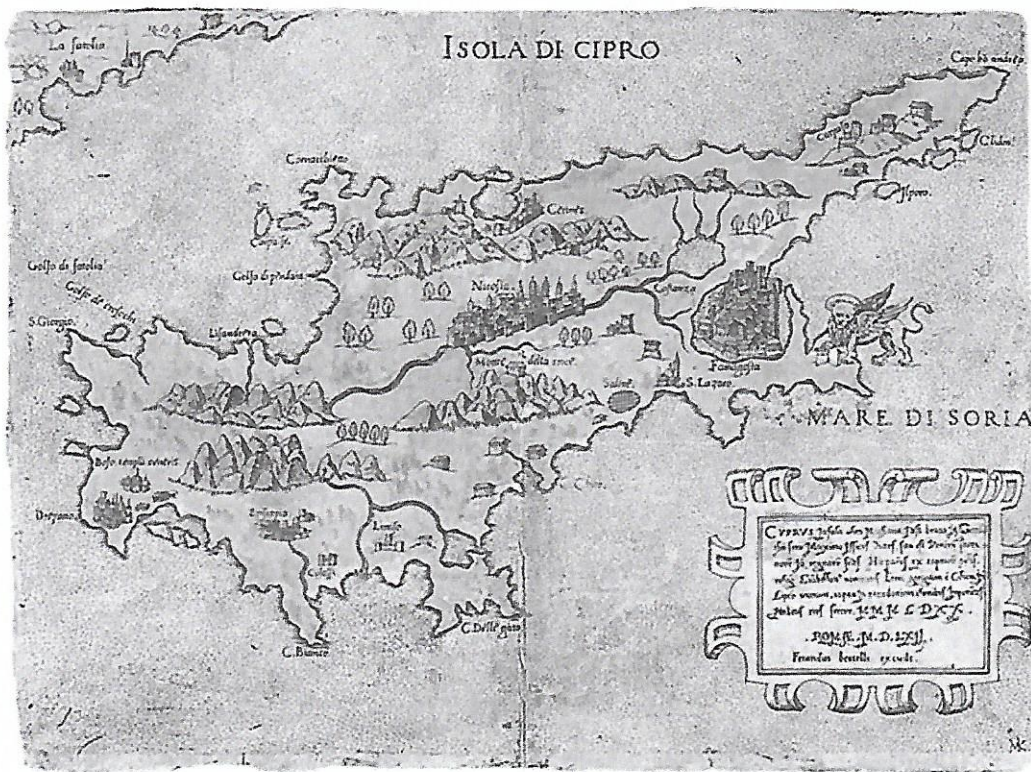
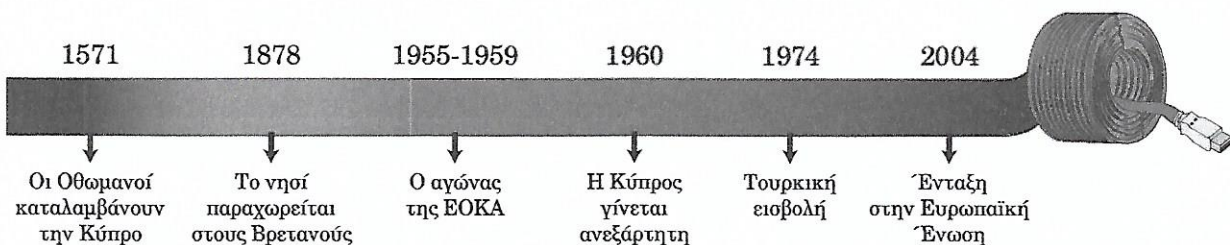

Το Κυπριακό ζήτημα

Η Κύπρος απέκτησε το 1960 την ανεξαρτησία της. Το 1974, όμως, οι Τούρκοι εισέβαλαν στο νησί και κατέλαβαν ένα μεγάλο τμήμα του. Από τότε η κατοχή μεγάλου μέρους της Κύπρου συνεχίζεται.

▲ Το νησί της Κύπρου σε χάρτη του 1562

Το νησί της Κύπρου, αφού γνώρισε πολλούς κατακτητές, κυριεύθηκε τελικά από τους Οθωμανούς Τούρκους (1571). Το 1878 η Τουρκία παραχώρησε την Κύπρο στη Βρετανία, που την διοίκησε ως αποικία της. Ωστόσο, οι Ελληνοκύπριοι δεν έπαψαν να επιθυμούν την ελευθερία τους και να αγωνίζονται για την ένωση του νησιού με την Ελλάδα.

Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου τόσο οι Κύπριοι όσο και οι ελληνικές Κυβερνήσεις άρχισαν να ζητούν επιτακτικά την ένωση, οργανώνοντας διαμαρτυρίες και συλλαλητήρια και προσφεύγοντας ακόμη και στον *Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών* (Ο.Η.Ε.). Ηγέτης του κυπριακού αγώνα ήταν ο αρχιεπίσκοπος του νησιού Μακάριος.

Για ν' απαλλαγούν από τη βρετανική κυριαρχία, οι Κύπριοι ξεκίνησαν ένοπλο απελευθερωτικό αγώνα. Το 1955 ανέλαβε στρατιωτική και πολιτική δράση η Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών (Ε.Ο.Κ.Α.), με αρχηγό τον απόστρατο αξιωματικό του ελληνικού στρατού Γεώργιο Γρίβα (Διγενή), έχοντας τη συναίνεση του Μακαρίου. Αντιδρώντας, το ίδιο έτος οι Τούρκοι λεηλάτησαν και κατέστρεψαν στην Κωνσταντινούπολη χιλιάδες ελληνικά καταστήματα και δεκάδες εκκλησίες (Σεπεμβριανά).

Η δράση της Ε.Ο.Κ.Α. αλλά και η γενικευμένη ταραχή ανάγκασαν τους Βρετανούς να αποδεχθούν την ανεξαρτησία της Κύπρου, με την προϋπόθεση να δημιουργήσουν δύο στρατιωτικές βάσεις στο νησί. Το 1960 η Κύπρος κηρύχθηκε ανεξάρτητη με τις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου, ενώ η Ελλάδα και η Τουρκία είχαν το δικαίωμα να διατηρούν εκεί μικρές μονάδες στρατού. Πρώτος Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας εκλέχθηκε ο αρχιεπίσκοπος Μακάριος.

Τα προβλήματα έμελλε να συνεχιστούν, καθώς οι Τουρκοκύπριοι, αν και μειοψηφία στο νησί, ζητούσαν όλο και μεγαλύτερα προνόμια. Το 1963 ξέσπασαν ταραχές ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Κλήθηκαν τότε στην Κύπρο στρατιώτες του Ο.Η.Ε., οι οποίοι παρέμειναν έκτοτε επί τόπου, χωρίς όμως να κατορθώσουν να βάλουν τέλος στις συγκρούσεις.

Το 1967 ανακλήθηκε από την Κύπρο, με εντολή της δικτατορίας των Αθηνών, η ελληνική μεραρχία που είχε σταλεί στη Μεγαλόνησο. Οι σχέσεις του Μακαρίου με τους δικτάτορες μοιραία επιδεινώθηκαν. Το 1974 η ελληνική *χούντα* ανέτρεψε με *πραξικόπημα* τον Μακάριο. Αμέσως μετά τουρκικά στρατεύματα, με το πρόσχημα της προστασίας της τουρκικής μειονότητας, εισέβαλαν στο νησί και κατέλαβαν το βόρειο τμήμα του (σχέδιο Απίλλας). Η Εθνική Φρουρά της Κύπρου αντιστάθηκε στη στρατιωτική μηχανή της Τουρκίας, δίνοντας σκληρές μάχες και προσιμετρώντας στο τέλος πληθώρα νεκρών, τραυματιών και αγνοουμένων.

Οι Τούρκοι κατέλαβαν το 37% της Κύπρου εκδιώκοντας τους Ελληνοκύπριους, που κατέφυγαν στο ελεύθερο τμήμα του νησιού για να σωθούν. Ταυτόχρονα, μετέφεραν *εποίκους* από την Τουρκία προς μόνιμη εγκατάσταση, αλλοιώνοντας έτσι την πληθυσμιακή σύνθεση του νησιού. Στα εδάφη που κυριεύσαν, σχημάτισαν ένα τουρκοκυπριακό ψευδοκράτος, το οποίο όμως δεν αναγνωρίστηκε από τη διεθνή Κοινότητα.

Η Δημοκρατία της Κύπρου εντάχθηκε επίσημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1^η Μαΐου 2004. Η κατοχή μεγάλου τμήματος της Κύπρου από τον τουρκικό στρατό συνεχίζεται, παρά την καταδίκη της από τον Ο.Η.Ε. και άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Γλωσσάρι

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.): Διεθνής οργανισμός, στον οποίο συμμετέχουν τα περισσότερα κράτη της γης. Αποστολή του είναι η επιβολή της ειρήνης και του διεθνούς δικαίου.

Χούντα (από την ισπανική λέξη junta): Στρατιωτική ή παραστρατιωτική ομάδα που καταλαμβάνει την εξουσία με πραξικόπημα. Έτσι ονομάζεται η στρατιωτική δικτατορία στην Ελλάδα κατά τη χρονική περίοδο 1967-1974.

Πραξικόπημα: Δυναμική πολιτική ή στρατιωτική ενέργεια που καταλύει το Σύνταγμα μιας χώρας.

Έποικος: Ο κάτοικος μιας περιοχής που μεταφέρεται προς εγκατάσταση σε μία άλλη περιοχή.

▲ Ο Μιχάλης Καρασολής, ο οποίος μαζί με τον Ανδρέα Δημητρίου απαγχονίστηκε από τους Βρετανούς

▲ Πρωτοσέλιδο της εφημερίδας *Ta Nea* με την αναγγελία του απαγχονισμού των Καρασολή και Δημητρίου, αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α.

▲ Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ΄

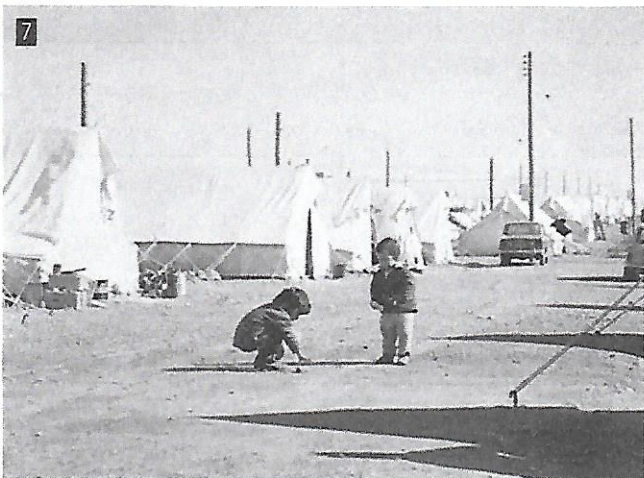
▲ Ο αρχιεπίσκοπος Μακάριος αγορεύει στα Ηνωμένα Έθνη

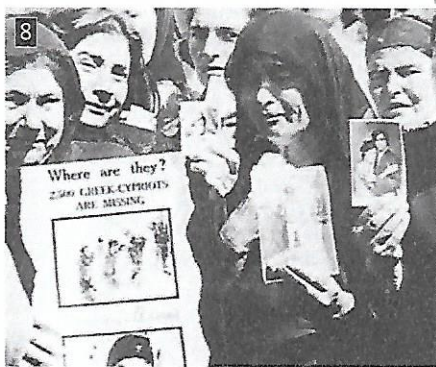
▲ Ο υπαρχηγός της Ε.Ο.Κ.Α. Γρηγόρης Αυξεντίου

▲ Τούρκοι αλεξιπτωτιστές εισβάλλουν στην Κύπρο, φωτ. *Associated Press*

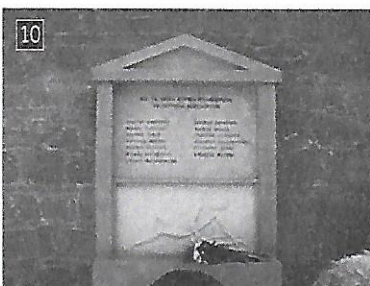
◀ Καταυλισμός προσφύγων μετά την τουρκική εισβολή, φωτ. Αρχείο Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας

▲ Οι γυναίκες της Κύπρου σε ειρηνική διαμαρτυρία για τους αγνοούμενους της τουρκικής εισβολής

▲ Η Κύπρος μετά την τουρκική εισβολή

◀ Τα «Φυλακισμένα Μνήματα». Έτσι αποκαλείται το κοιμητήριο που βρίσκεται στις Κεντρικές Φυλακές Λευκωσίας. Εκεί οι Βρεταννοί έθιξαν τους απαχρισμένους αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α., συνολικά 13 άτομα, από τα οποία εννέα εκτελέστηκαν με απαχρισμό στις φυλακές, τρία έπεσαν στο πεδίο της μάχης και ένα πέθανε σε στρατιωτικό νοσοκομείο, μετά τον τραυματισμό του σε μάχη. Οι εννέα απαχρισθέντες, όλοι τους νέοι ηλικίας 19-24 ετών, είναι:

Μιχαήλ Καρασοής, Ανδρέας Δημητρίου, Ιάκωβος Πατάτσος, Στέλιος Μαυρομάτης, Χαρίλαος Μιχαήλ, Μιχαήλ Κουτσόφτας, Ανδρέας Ζάκος, Ανδρέας Παναγίδης, Ευαγόρας Παλληκαρίδης. Επίσης, στα «Φυλακισμένα Μνήματα» αναπαύονται ακόμη τέσσερις αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α., οι: Μάρκος Δράκος, Γρηγόρης Αυξεντίου, Στυλιανός Λένας και Κυριάκος Μάτσος.